

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף רמ"ו ע"ב

פרשת ויחי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רמ"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וּלְתַתָּא, כִּלָּא הוּא נִקְבָּא, וְהָא אוֹקִימָנָא.

תרגום לעברית

וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי כְּתוּב (וַיִּקְרָא ד) נִקְבָּה תְּמִימָה? כִּי הוּא וְדַאי. כְּמוֹ שֶׁנִּקְרָא צְדִיק תְּמִים, כִּי נִקְרָא צְדִיק תְּמִימָה, מִשּׁוּם שֶׁהַכֹּל נִטְלָה מִמֶּנּוּ. מִשּׁוּם כִּי עוֹלָה, שְׁעוֹלָה מִן הַנִּקְבָּה לְזָכַר, וּמִמָּקוֹם זֶה וּמַעֲלָה הַכֹּל הוּא זָכַר, וּמִן הַנִּקְבָּה וּמִטָּה הַכֹּל הוּא נִקְבָּה, וְהֲרִי בְּאַרְנוֹ.

טקסט הזוהר

וְאִי תִימָא, הֲכִי נָמִי נִקְבָּא דְלַעֲיִלָּא. אֵלָּא, סִיּוּמָא דְגּוּפָא אֲחִיזִי עַל כָּל גּוּפָא דְאִיהוּ דְכָר, רִישָׁא דְגּוּפָא נִקְבָּא, עַד דְנִחִית לְסִיּוּמָא, וְכֵן סִיּוּמָא אֲתַחֲזִי, הָא עֲבִיד כִּלָּא דְכָר. אֲבָל הָכָא, רִישָׁא וְסוּפָא נִקְבָּא, דְהָא כָּל תְּקוּן גּוּפָא נִקְבָּא.

תרגום לעברית

וְאִם תֹּאמַר, כִּי גַם הַנִּקְבָּה שְׁלִמְעָלָה. אֵלָּא סִיּוּם הַגּוּף מֵרָאָה עַל כָּל הַגּוּף שֶׁהוּא זָכַר, רֹאשׁ הַגּוּף נִקְבָּה, עַד שְׁיֻרְד לְסִיּוּם, וְכִשְׁהִסִּיּוּם נִרְאָה, הֲרִי עוֹשֶׂה הַכֹּל זָכַר. אֲבָל כָּאן רֹאשׁ וְסוּף נִקְבָּה, שְׁהֲרִי כָּל תְּקוּן הַגּוּף נִקְבָּה.

תא חזי, חד רזא עלאה אית במלה דא, דהא חמינן דינעקב בריה ליוסף בגו אחוהי, כיון דמני קודשא בריה הוא ארבע דגלים בשכינתא, בתריסר שבטין לאתתקנא בהו, גרע מנייהו ליוסף, ושוי לאפרים באתריה. מאי טעמא אסתלק יוסף מנייהו. אי תימא בגין חובוי, לאו הכי, דהא זכאה איהו.

תרגום לעברית

בא ראה, סוד עליון אחד יש בדבר זה, שהרי ראינו שיעקב ברח את יוסף בתוך אחיו. כיון שצוה הקדוש ברוך הוא ארבעה דגלים בשכינה, בשנים עשר שבטים להתקן בהם, גרע מהם את יוסף, ושם במקומו את אפרים. מה הטעם הסתלק מהם יוסף? אם תאמר משום חטאו - לא כן, שהרי הוא צדיק.

טקסט הזוהר

אלא, רזא דמלה, יוסף רשימא דדכורא הוה, דכתיב בן פורת יוסף בן פורת עלי עין. וכתיב משם רועה אבן ישראל, מתמן אתון האי אבן ישראל. אבן, דא כנסת ישראל, ועלה אמר דוד (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה. ובגין דיוסף איהו רשימו דדכורא, אקרי יוסף הצדיק, דהא איהו צדיק ודאי, משם רועה אבן ישראל.

תרגום לעברית

אלא סוד הדבר - יוסף היתה רשם של זכר, שכתוב בן פורת יוסף בן פורת עלי עין, וכתוב משם רעה אבן ישראל, משם נזונית אבן ישראל ה את. אבן - זו כנסת ישראל, ועליה אמר דוד (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה. ומשום שיוסף הוא רשם של זכר, נקרא יוסף הצדיק, שהרי הוא ודאי צדיק, משם רעה אבן ישראל.

ובגין דכל תקוני שכינתא אינון נוקבון, אסתלק יוסף מתמן, ואתמני תחותיה אפרים, ואיהו נוקבא לתקונהא. ובגין דאיהו הכי, אתמני לסטר מערב, אתר דנוקבא שריא, וההוא רשימו דאיהו דכורא, אסתלק מתקונהא, בגין דאיהו עלמא דנוקבא, ולא עלמא דדכורא, וכל תקונהא בעיין נוקבי.

תרגום לעברית

ומשום שכל תקוני השכינה הן נקבות, הסתלק יוסף משם והתמנה תחתיו אפרים, והוא נקבה לתקונה. ומשום שהוא כהן, התמנה לצד מערב, מקום ששורה הנקבה, ואותו רשם שהוא זכר הסתלק מתקונה, משום שהוא עולם של נקבה ולא עולם של זכר, וכל תקונה דורשים נקבות.

טקסט הזוהר

ובגין כהן, יוסף דאיהו צדיק, אסתלק מתקונהא, ואתמני אפרים תחותיה. ועל דא, כללו תריסר שבטין, תקוני שכינתא אינון, וכללו בעיין כגוונא דלעילא, בר דרגא דצדיק, דאיהו עבד כל שייפין דכר, ולא בעי לאכחשא (נ"א ליה).

תרגום לעברית

ומשום כהן, יוסף שהוא צדיק, הסתלק מתקונה, והתמנה אפרים תחתיו. ועל כן כל שנים עשר השבטים הם תקונים של שכינה, וכלם צריכים כמו שלמעלה, חוץ מדרגת הצדיק שהוא עושה כל האיברים זכר, ולא צריך להכחיש [אותו].

טקסט הזוהר

נפתלי אילה שלוחה הנותן אמרי שפר, היינו דכתיב, (שיר השירים ד) ומדבר נא, בגין דקול מדבר ליה לדבור, ולית קול בלא דבור. וההוא קול אשתלח מאתר עמיקא דלעילא, ושלח מקמיה, לאנהגא לדבור, דהא לית קול בלא דבור, ולא דבור בלא קול. ודא כלל דצריך לפרט, ופרט דצריך לכלל. ודא קול נפקא מדרום, ומדבר

למעַרְב, יָרִית לַתְּרִין סְטָרִין. וְדָא הוּא דְכְּתִיב, (דְּבָרִים לֵג) וּלְנִפְתָּלִי אָמַר וְגו', יָם וְדָרוֹם יִרְשֶׁה, לְעֵילָא דְכָר, לְתַתָּא נּוֹקְבָא, בְּגִין כֶּךָ נִפְתָּלִי אֵילָה שְׁלוּחָה נּוֹקְבָא לְתַתָּא. כְּגוּוֹנָא דָא דְכָר לְעֵילָא, דְכְּתִיב הַנּוֹתֵן אִמְרֵי שְׁפָר, הַנּוֹתֵן כְּתִיב, וְלֹא הַנּוֹתֵנָת.

תרגום לעברית

נִפְתָּלִי אֵילָה שְׁלֹחָה הַנּוֹתֵן אִמְרֵי שְׁפָר, הֵינּוּ מֵה שְׁכָתוֹב (שִׁיר ד) וּמִדְּבָרָה נְאוּה. מְשׁוּם שְׁקוּל מְנַהִיג אֶת הַדְּבוּר, וְאִין קוּל בְּלִי דְבוּר. וְאוֹתוֹ הַקּוּל נִשְׁלַח מִמְּקוֹם עֶמֶק שְׁלִמְעָלָה, וְשְׁלוּחַ מִלְּפָנָיו לְהַנְהִיג הַדְּבוּר, שְׁאִין קוּל בְּלִי דְבוּר, וְלֹא דְבוּר בְּלִי קוּל. וְזֶה כָּלִל שְׁצָרִיךְ אֶת הַפֶּרֶט, וּפֶרֶט שְׁצָרִיךְ אֶת הַכָּלִל, וְזֶה קוּל שְׁיֹצֵא מִדָּרוֹם וּמְנַהִיג אֶת הַמַּעֲרָב, יוֹרֵשׁ לְשָׁנֵי צָדִידִים. וְזֶהוּ שְׁכָתוֹב (דְּבָרִים לֵג) וּלְנִפְתָּלִי אָמַר וְגו', יָם וְדָרוֹם יִרְשֶׁה. לְמַעַלָּה זָכָר, לְמַטָּה נְקֻבָּה. מְשׁוּם כֶּךָ נִפְתָּלִי אֵילָה שְׁלֹחָה, נְקֻבָּה לְמַטָּה. כְּמוֹ זֶה זָכָר לְמַעַלָּה, שְׁכָתוֹב הַנּוֹתֵן אִמְרֵי שְׁפָר. הַנּוֹתֵן כְּתוּב, וְלֹא הַנּוֹתֵנָת.

טקסט הזהור

תָּא חַזִּי, מַחְשְׁבָה רֵאשִׁיתָא דְכָלָא, וּבְגִין דְּאִיהִי מַחְשְׁבָה, אִיהִי לְגוֹ סְתִימָא וְלֹא אִתִּידַע. כֶּךָ אִתְּפַשֵּׁט הָאִי מַחְשְׁבָה יִתִּיר, אִתְּיָא לְאַתֵּר דְּרוּחָא שְׁרִיא, וְכַד מְטִי לְהֵהוּא אַתֵּר אֶקְרִי בִּינָ'ה, וְהָא לָאו סְתִים כְּדִקְדָּמִיתָא, וְאַף עַל גַּב דְּאִיהוּ סְתִים, הָאִי רוּחָא אִתְּפַשֵּׁט, וְאַפִּיק קָלָא, כָּלִיל מֵאֲשָׂא וּמִיָּא וְרוּחָא, דְּאִינוּן צִפּוֹן וְדָרוֹם וּמִזְרַח. וְהָאִי קָלָא, כָּלִיל דְּכָל שְׁאָר חֵילִין, וְקָלָא דָא מִדְּבַר לְדְבוּר, וְדָא יְהִיב מְלָה בְּתַקּוּנָא, בְּגִין דְּקוּל אִשְׁתַּלַּח מֵאַתֵּר דְּרוּחָא, וְאַתִּי לְדְבָרָא מְלָה, לְאַפְקָא מִלִּין תְּרִיצִין.

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה, מַחְשְׁבָה רֵאשִׁית הַכֹּל, וּמְשׁוּם שֶׁהִיא מַחְשְׁבָה, הִיא בְּפָנִים נִסְתָּרָת וְלֹא נֹדַעַת, כְּאֲשֶׁר מִתְּפַשֵּׁט מַחְשְׁבָה זֶה יוֹתֵר, בָּאָה לְמְקוֹם שְׁשׁוּרָה הָרוּחַ, וּכְשֶׁמִּגִּיעָה לְאוֹתוֹ מְקוֹם נִקְרָאת בִּינָ'ה, וְזֶה לֹא נִסְתָּר כְּבִתְחֻלָּה. וְאַף עַל גַּב שֶׁהוּא נִסְתָּר, רוּחַ זֶה מִתְּפַשֵּׁט

ומוציאה קול כלול מאש מים ורוח, שהם צפון דרום ומזרח. והקול הזה כלל של כל שאר החילות, וקול זה מנהיג את הדבור, וזה נותן דבר מתקן, משום שקול נשלח ממקום הרוח, ובא להנהיג הדבור, להוציא דברים ישרים.

טקסט הזוהר

וכד תסתכל בדרגין, הוא מחשבה, הוא בינה, הוא קול, הוא דבור, וכלא חד, והיא היא מחשבה, ראשיתא דכלא, ולא הוי פרוז, אלא כלא חד, וקשורא חד, דאיהו מחשבה מממש אתקשר באין, ולא אתפרש לעלמין, ודא הוא (זכריה יד) ה' אחד ושמו אחד. ועל דא, הנותן אמרי שפר כתיב, דא גופא.

תרגום לעברית

וכשתסתכל בדרגות, הוא מחשבה, הוא בינה, הוא קול, הוא דבור, והכל אחד. והיא היא המחשבה, ראשית הכל, ולא היה פרוז, אלא הכל אחד וקשר אחד, שהיא מחשבה מממש שנקשרה באין ולא נפרד לעולמים, וזה הוא (זכריה יד) ה' אחד ושמו אחד. ועל זה הנותן אמרי שפר כתוב, זה הגוף.

טקסט הזוהר

סיומא דגופא דא, דכתיב בן פורת יוסף בן פורת עלי עין, אמאי תרי זמני. אלא בן פורת לעילא. בן פורת לתתא. ואמאי לאו איהו בן פורת לתתא, בתקוני מטרוניתא. בגין דבנות צעדה, למיהוי עלי שור, דבעיין בנות לתקונהא ולא בנים. כמא דאת אמר, (משלי לא) רבות בנות עשו חיל וגו'. רבות בנות עשו חיל, אלין תריסר שבטין.

תרגום לעברית

סיום הגוף, זה שכתוב בן פורת יוסף בן פורת עלי עין. למה פעמים? אלא בן פורת למעלה, בן פורת למטה. ולמה אינו בן פורת למטה בתקוני המלכה? משום שבנות צעדה להיות עלי שור, שצריכים בנות לתקונהא ולא בנים, כמו שנאמר (משלי לא)

רבות פְּנוֹת עָשׂוּ חֵיל וְגו'. רבות פְּנוֹת עָשׂוּ חֵיל, אֱלֹהֵי שָׁנִים עָשָׂר שְׁבָטִים.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רמ"ז ע"א) ◆

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, מַלְכוּתָא קְדִישָׁא, לָא קַבִּיל מַלְכוּתָא קְדִישָׁא שְׁלִימָתָא, עַד דְּאַתְחַבֵּר בְּאַבְהֹן,
וְכַד אֶתְחַבֵּר בְּאַבְהֹן, אֶתְבְּנִי בְּנֵינָא שְׁלִימָא (בבניינא שלימא) מַעְלָמָא

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה, מַלְכוּת הַקְּדוּשָׁה לֹא מְקַבֵּל מַלְכוּת קְדוּשָׁה שְׁלֵמָה עַד שֶׁמִּתְחַבֵּר בְּאַבּוֹת,
וְכִשְׁמִתְחַבֵּר בְּאַבּוֹת, נִבְנָה בְּנִין שֶׁלֹּם מִהָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא עוֹלָם הַזְּכָר, וְעוֹלָם
הָעֲלִיּוֹן נִקְרָא שֶׁבַע שָׁנִים, כִּי כָּל שֶׁבַע הַשָּׁנִים בּוֹ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.